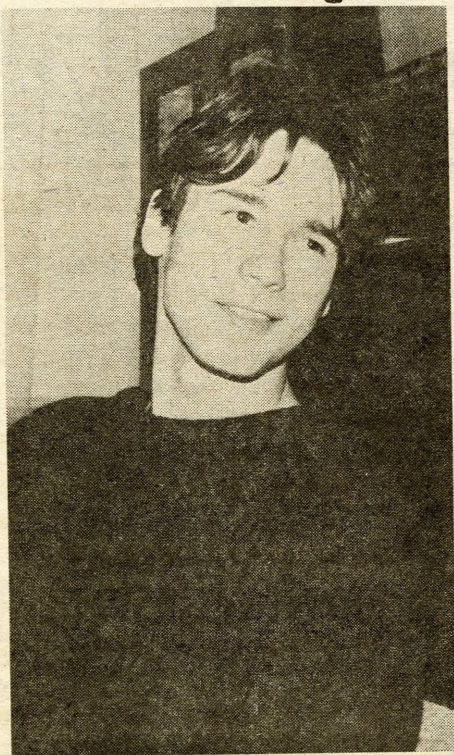

SIIM KALLAS

IRIS LILLE

TARMO LEPIK

Abiturient 1991

HALLI MASSI EI OLE

Kuusalu keskkoolis lõpetab tänavu kaks abituriumiklassi — 21 õpilasega a- (klassijuhataja Tõnu Lindvet) ja 24 õpilasega b-klass (klassijuhataja Sirje Päll).

«See on meil viimane lend, kes vanade õppeprogrammide järgi õpib,» räägib a-klassi juhataja Tõnu Lindvet. «Haru-õpetust nendel veel ei ole, paralleelidesse jaotamise printsiip oli selline, et a-klassis õppijad on enamasti kauge- mält käijad — Kaberneemest, Valklast, Kodaõolt jm., b-klassis õpivad põhiliselt Kiiu ja Kuusalu noored. Sellisest jaotusest on abi juba näiteks tunniplaani koostamiselgi.»

Tõnu Lindveti sõnutsi määrab palju see, et mõlemas klassis on ülekaalus poisid. Klassid on üksmeelsed, kollektiivivaim on neis tugev. «Tublid spordilapsed, paljud käivad treeningutel. Üks klass võiks eraldi võistkonnana esineda kasvõi terve kooli eest.» Oma rühmaga käis grupp tänavusi lõpetajaid isegi mullusel tant- supeol ning andis 8 kontser- ti Soomes. Noored on huvita- tud ajaloo- ja ühiskonnaõpe- tusest (tänu õpetaja Sulev Valdmaale), seetõttu on edu- kalt esinenud ka Kuusalu piir- konna ja Harju mälumängu- del.

Tänavusi abituriente iseloo- mustavad veel hea suhtlemis- oskus ning abivalmidus kõiges. Kuid klassijuhataja ja aine- õpetajana ei rahulda Tõnu Lindvetit see, et õppimine ning teadmised pole enam au- sees.

* * *

Niisugune on Kuusalu kooli abiturium ühe õpetaja pilgu läbi. Mida aga noored ise arvavad? Minu vestluspartneriks on kolm neljakümne viiest lõ- petajast — Iris Lille, Siim Kallas ja Tarmo Lepik.

Esimene märksõna, mille abiturientidele oma arvamuse väljaütlemiseks pakkusin, on

KOOL.

«Viimasel ajal suhteliselt inimlik. Varem valitses kõiges kindel kord, nüüd õnneks enam mitte.»

«Kool... see maja siin. Mi- nule tähendab ta ühtteist aast- tat.»

«Võiks olla hubasem, nagu Loo kool näiteks. Kindlasti oleks rahulikum, kui algklas- sid, keskaste ja keskkool eral- di majades oleksid.»

ABITURIENT '91

«Sügisel tegime sel teemal kirjandi. Üks klassivend kir- jutas väga täpselt, et tänane abiturient elab nn, täisverelist elu ja muretseb vaid täis kõ- hu eest. Õppimine pole talle peamine, tähtsam on lõbus olemine.»

«Ei ütleks, et meie abituu- rium teistest väga erinev oleks, üldiselt oleme ikka ühe- sugused. Kuid meil on ka vä- ga tugevaid isiksusi, hall mass me ei ole. Minu meelest ini- meste kohta ei saagi «hall mass» öelda.»

«Ta võiks tõsisema ellusuht- tumisega olla. Liiga vähe pöö- ratakse tähelepanu õppimise- le.»

OMA KLASS

«Tore punt. Koos on palju erinevaid inimesi. Mõnusa- id «ütlejaid» originaalse mõt- lemise. Kui siin kellelgi igav hakkab, on see küll juba oma viga.»

«Kogu see seltskond siin. Mitte just väga tõsine.»

«Tore, paras seltskond. Meie klass ei ole küll eriti suur, aga võiks veelgi väiksem olla. Normaalne, ei pigem hea õhkkond.»

ÕPETAJA

«Klassijuhataja on mõistev inimene. Saab aru paljust, mil- lest teised pedagoogid aru ei saa.»

«Klassijuhataja annab endast palju ära. Parimaks pean aga ajalooõpetajat Sulev Vald- maad. Ta on justkui sündi- nud õpetajaks.»

«Tundub, et mõni õpetaja on koolis ülearu, neis tundides praktiliselt midagi ei tehta. Väga hästi annab oma ainet Sulev Valdmaa, ta räägib kõik peast, ilma mingite abi- materjalideta.»

POLIITIKA

«Omavahel vahel arutame, aga mitte eriti sageli. Arutle- me hoopis rohkem elu ja suht- lemise probleemide üle.»

«Veidi väsinud sellest. Loo- dan ja ei looda ka, usun ja ei usu ka. See on loomulik, et kõik on läinud just nii, nagu on, aga natuke häirib see ve- nimine ikka. Tekitab veidi ebausk.»

«Varem lugesime kõvasti lehti, nüüd võtab õppimine palju aega. Aga kuigivõrd ik- ka huvitab, tähtsamaid sünd- musi ikka loen, kuigi mitte väga põhjalikult.»

KOOLIST LAHKUMINE

«Natuke kahju. Peab hak- kama uut tegevust otsima, se- ni harjunud tegevus saab lä- bi. Nii lihtne kui koolis pole elus ju enam kuskil.»

«Lõpetamine... see on elu loomulik rada. Tulevikus on kindlasti kahju, praegu pole lihtsalt aega sellele mõelda.»

«Mõnes mõttes kahju ikka on. Klassikaaslastest... hea seltskond on. Aga alatiseks ju vanemate kukile jääda ei saa.»

TULEVIKUPLAANID

«Ei tahaks neist rääkida en- ne, kui midagi saavutanud olen.»

«Arvan, et lattu tuleb enda jaoks võimalikult kõrgele sea- da. Tahan Humanitaarinstitu- ti proovida. Veidi kahtlen, kas sisse saan. Aga ka väike kaht- lus võib aidata midagi pare- mini teha. Tahaksin saada mitte hariduse, vaid harituse.

Aga üldisemas plaanis — ta- han töötada oma huviala sees. Alternatiive on mitu... aja- lugu või bioloogia. Esimesest huvitab rohkem mereajalugu, teisest hüdrobioloogia. Olen end mingil määral merele pü- hendanud.»

«Mina olen valinud TTÜ ja majanduse. Leian, et haridust on praegu juba vaja.»

KÜLLI KOPPELMAA
ALO RAIDMAA fotod